Ч. 11. Второк 15 (28) січня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Подорож наслідника престола до Петербурга. — Справа балканьска. — Анґлійский наслідник престола в Берлині. — З полудневої Африки.)

Pol. Corr. доносить, що архикнязь Франц Фердинанд удасть ся дня 6-ого лютого с. р. до Петербурга, аби представити ся цареви, яко ґенерал російской кавалєриї. Наслідник престола забавить кілька днів на царскім дворі. — Як пишуть віденьскі часописи, — набирає подорож австрийского наслідника престола до Петербурга в теперішній політичній ситуациї первірядного значіня і висуває ся на перший плян в міжнародній політиці. Вправді архикнязь Франц Фердинанд, котрому недавно російский полковник Бельґер привіз відзнаки російского ґенерала кавалєриї, удасть ся на царский двір для зложеня личної подяки Николаєви II, але мимо того має та подорож визначне політичне значінє. Перед усім треба звернути увагу на теперішні заходи в напрямі економічного зближеня Австриї до Росиї. N. fr. Presse, пригадуючи, що архикнязь Франц Фердинанд був перед 11 літами в Петербургі, де представив ся цареви як наслідник престола, а відтак в Москві, — підносить політичну сторону теперішної гостини з огляду на положенє на півострові балканьскім, де тепер дає ся чути сильне заворушенє. — Як звістно, в часі побуту цісаря Франц Йосифа над Невою 1897 року, прийшло до австро-російского порозуміня, котре забезпечило мир на Балкані. Теперішна гостина архикнязя Франц Фердинанда має бути відновленєм того порозуміня і ще більшим зближенєм між Віднем а Петербургом. — Fremdenblatt, пишучи о виїзді архикнязя Франц Фердинанда до Петербурга, каже: Хоч причина до тої подорожи має лиш личний характер, то однако подорож буде повитана в цілій монархії з вдоволенєм, Візита архикнязя в Петербурзі може лиш причинити ся до скріпленя сердечних відносин, які істнують поміж обома пануючими домами.

Polit. Correspondenz одержує з Петербурга комунікат ось такого змісту: Від якогось часу баламутить ся опінія публична вістями, котрі то одній то другій державі підсувають наміри викликаня европейскої квестиї всхідної. Хотя ті вісти оцінюють ся так як на те заслугують, то все таки руководячі круги в Петербурзі желали би собі, щоби скоро они появляють ся, заперечено їх із сторони компетентної, щоби неспокійні елєменти на балканьскім півострові не могли з них черпати отухи і заохоти. З того поводу принято тут з живим вдоволенєм, коли французский міністер справ заграничних Делькассе скоро і рішучо заперечив інсинуований єму одним з італіяньских дневників евентуальній акциї в Альбаниї. Російске правительство придержуюче ся засади удержаня істнуючого стану річий на Всході, вірить твердо в непохитність заключеного з Австро-Угорщиною в тім згляді порозуміня і стоїть на тім становищи, що оно забезпечує мир на Балкані і відповідає вповні інтересам тамошної людности. Що же специяльно до становища Франциї в тій справі, то умірена постава, яку заняв кабінет париский по недавній демонстрациї фльоти під Мітелєне, а котру оцінено в Петербурзі так, як на те заслугувала, є цінною запорукою, що французске правительство зовсім не наміряє висувати на порядок дневний всхідно-европейскої квестиї.

Анґлійский наслідник престола прибув в суботу о годині 8-ій вечером. На двірци привитали єго цісар Вільгельм разом з князями, анґлійский амбасадор, ґенераліция і адмірали. Цісар дуже сердечно привитав свого гостя і від'їхав з ним відтак до цісарского замку, де відбув ся ґаловий обід. Вчера пополудни був анґлійский наслідник престола разом з цісарем Вільгельмом при цісарских гробах в Почдамі і зложив там вінці на домовинах померших предків цісаря.

До Daily News доносять з Ґаґи, що після наспівших там телєґрам з полудневої Африки, а пересланих війсцевими знатоками, сили Бурів в Капляндї все ще ростуть, а ворохобня чим раз більше ширить ся. Розстріляне ґенералів Льоттера і Шеперса мало той наслідок, що многі Африкандери, котрі доси сиділи тихо, прилучило ся до Бурів. Положенє Бурів має бути тепер о много ліпше як було коли небудь від часу вибуху війни. Від вересня до падолиста потерпіли Анґлійці дванайцять діймаючих поражок, о котрих Кіченер в своїх телєґрамах не доносив. Бури мають великі надї і гадають утворити независиму полудневоафриканьску републику.

11) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Старому засьвітили ся очи. Відтак сказав він тихим, але рішучим голосом: То іди собі з моєї хати, бо она тебе осквернить.

— Не піду, аж мені простиш то, що я нехотячи зробила.

— Що ти нехотячи зробила, — повторив парашіт, — я то вірю! Копита твоїх коний осквернили ся, коли станули на отсю білу грудь! Подиви ся — і він здоймив з груди недужої хустку та показав на тяжку червону рану, — подиви ся, то перша рана, яку ти поклала на грудь моїй внучці, а отся друга, отся....

Парашіт підняв руку, щоби викинути цьвітку крізь двері своєї хати. Але Пентаур підійшов до него і зловив старого за руку мов би кліщами.

— Не кидай! — відозвав ся він при тім дрожачим, але задля недужої, придушеним голосом. — А третої рожі, яку тобі подала отся благородна рука, твоє згризене серце і твій дурний розум не могли добачити? А все-таки ти повинен би єї пізнати, хоч би лиш длятого, що тобі єї потреба, що ти єї бажаєш. Отся горда княгиня зложила твоїй дитині на серце і тобі до ніг найкрасшу цьвітку любови ближнього. Не з золотом, але з покорою прийшла она до тебе, а до кого приходить донька Рамзеса, як би то він був їй рівня, той нехай схилить голову, хоч би то був і найперший князь сего краю! Дійстно, боги не забудуть Бент-Анаті такого діла; а ти прости їй, коли хочеш, щоби й тобі були прощені твої гріхи, які спали на тебе по твоїх батьках і яких ти сам допустив ся!

Парашіт схилив при сих словах голову, а коли єї знову підняв, щез вже був єму гнів з єго делікатних черт лиця. Він став розтирати собі руку, котру добре натиснули були зелізні пальці Пентаура, та відозвав ся голосом, в котрім пробивало ся ціле огірченє єго чувств:

— Тверда-ж у тебе рука, єрею, а твої слова такі, як би хтось бив обухом. Ся красна женщина таки добра і людяна, і я то знаю, що она не умисно гнала кіньми на отсю малу, що моя внучка, а не моя донька. Як би она була твоєю жінкою, або жінкою онтого лікаря, або дитиною онтої жінки, котра жиє з того, що збирає піре та ноги дробу, який ріжуть на жертву, то я би не лиш її простив, але ще би єї і потішав, бо она би стала подібною до мене; судьба зробила з неї убийницю без єї вини, так само, як мене ще немовлятком напятнувала нечистотою. Так, я би єї потішав! Та я й мало чутливий! Бо й як мені, сьвята тройце Тебаньска, бути ним. Великі і малі обминають мене, щоби я їх не доторкнув ся, що дня кидають за мною камінєм [1]), скоро я зробив то, що до мене належить. Другі, сповняючи свої обовязки, жиють з того, то робить їм радість а заразом і честь їм приносить, а мені з того що дня нова ганьба та синяки. Але у мене нема гніву на нїякого чоловіка, і я простив, — мусїв простити, аж остаточно, все то, що мені роблено, здавало ся мені зовсім природним, таким, що годі того позбути ся, і я на то все так приставав, як на спеку в літі, або на той порох, що ним західний вітер дує мені в очи. Я не був рад з того, але щож я мiг на то порадити? Я всїм простив.... Голос парашіта помяк, а Бент-Анат, що з жалем споглядала на него, перебила єму, і відозвала ся щиро до него:

— То прости і мені, бідний чоловіче!

Старий умисно не дивив ся на ню, лиш на Пентаура, коли відозвав ся: Бідний чоловіче! Так так, бідний чоловіче! Ви мене викинули з того сьвіта, серед котрого жиєте, і я зробив собі свій сьвіт в отсій хаті. Я не належу до вас, а колиб я на то і забув, то ви би мене вигнали як непрошеного гостя, як того вовка, що вліз би до вашої кошари; але й ви

[1]) Грецкий писатель, Діодор, описуючи як стародавні Єгиптияни робили мумії, так розповідає: „Відтак розрізує парашіт етіопским каменем тіло трупа так далеко, як то наказує закон; але він зараз чим борше втікає, а свояки помершого гонять за ним та кидають на него камінєм і кленуть єму, мов би всю вину хотїли звалити на него."

Новинки.

Львів дня 27-го січня 1902.

— Католицкий університет в Сольногороді. На послідних заг. зборах стовариршеня для заснованя католицкого університету в Сольногороді, оголошено спис назначених вже доси епископами представителів диецезий. Межи иншими находять ся: мітрат К. Волошиньский з Перемишля, мітрат Андр. Білецкий зі Львова, лат. епископ-суфраґан Фішер з Перемишля, пралат др. Ленкевич зі Львова і пралат Шмід з Черновець.

— Сегорічна незвичайно тепла зима належить безперечно до виімкових. Звичайно о сій порі бувають найбільші морози. Пригадуємо собі, що в січни 1871 р. було одного дня коло Бережан аж 31 степенів морозу, а вчера у Львові показував термометр 5 степенів тепла. Але такі теплі зими зовсім не належать до тих, котрих би люди ще не запамятали. Були навіть і ще теплійші, хоч їх що правда і найстарші теперішні люди не запамятали. За то запамятала їх історня. Так н. пр. була зима в роцї 584 у Франциї так тепла, що там вже в січни рожі цвили. Маґдебурґска літопись згадує про так теплу зиму в 1186 р., що у Франциї вже в січни дерева цвили, а в маю були вже овочі. В 1427 р. була зима в середній Німеччинї так тепла, що жито вже в марті сипало ся. З початком цьвітня настала була студінь, а людий взяв був великий страх, що засїви вимерзнуть; тимчасом зробило ся знову тепло і був урожай. Про зиму в 1596 р. звіщають французскі літописи: „Сего року було літо в цьвітни, осїнь в маю, а зима в червни". — В лютім 1622 р. у Франциї цвили дерева, а в Німеччинї була така студінь, що треба було палити в печах. Зима з 1823 на 1824 була в цілій північній Европі дуже тепла, але були великі бурі і зливи, а в Росиї з початком лютого були страшенні морози.

— Кілько у нас кравців жидів? Вчера відбувало ся у Львові віче галицких кравців. Одна із жидівских ґазет стала жалувати ся на то, що до комітету віча не покликано ані одного жида і при сїй нагоді обчислила, кілько єсть в Галичинї жидів кравців. Отже показує ся що: на 84 кравцїв в бучацкім повітї єсть 82 жидів; в дрогобицкім повітї на 101 єсть 76 жидів; в городеньскім на 29 єсть 25; в ярославскім на 42 єсть 36; в яворівскім на 28 єсть 21; в калускім на 42 єсть 40; в коломийскім на 87 єсть 78 жидів. В прочих 22 повітах єсть на 781 кравців 601 жидів. Лиш у львівскім повітї єсть на 52 кравцїв 17 жидів, а у самім Львові на 236 кравців 139 жидів. А чому то кравецтво перейшло у нас в більшій части на жидів? На се нехай хиба самі християни відповідять; прецї їм нїхто не боронить брати ся також до сего ремісла. Здає ся, що такі самі або дуже подібні відносини панують у нас і в многих инших ремїслах.

— Великий огонь. В Будапештї погорів сими днями великий млин „Конкордія" зі всїма запасами муки і збіжа. Шкоду обчисляють на два до три мілїони, але млин зі всїма запасами був забезпечений на 4 мілїони. Підчас того коли сторожа пожарна взяла ся гасити огонь, завалив ся дах і привалив двох пожарників, котрі там і згоріли.

— Конкурси. Міский уряд в Бібрцї оголосив конкурс на посаду міского ветеринаря з річною платнею 480 К. Подання можна вносити до 15 лютого с. р. — Повітовий видїл в Стрию оголосив конкурс на посаду окружного лїкаря з осїдком в Тухольцї. Платня 1.200 К і 800 К на кошти подорожи. Подання можна вносити до 1 марця с. р. — Львівска нотарияльна палата розписала конкурс на посаду нотаря в Заліщиках з речинцем до 15 лютого с. р.

Телєґрами.

Відень 27 січня. Є. В. Цїсар виїздить дня 4 лютого до Будапешту.

Білгород 27 січня. Бувший президент міністрів, др. Никола Христич, помер.

Прага 27 січня. Виконуючий комітет чеських послів до сойму і до ради державної відбув тут вчера засїдане. Ухвал не було ніяких, раджено лиш над ситуациєю.

Льондон 27 січня. Російский амбасадор, бар. Сталь, уступить по коронациї короля із свого становища. Єго наслїдником стане посол російский в Пекінї Лєссар.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нїкому.

так само не належите до мене, лиш я мушу то терпіти, коли вам захочесь бути вовком і лїзти до мене.

— Таж княгиня, — відозвав ся на то Пентаур, — зайшла до твоєї хати, щоби тебе перепросити, і хотїла вам добре зробити.

— Нехай їй то караючі боги, — відповів старий, — на добре запишуть, коли схотять на нїй того пошукувати, що єї батько менї заподіяв. Може мене за то засилують і вломи каміня, але таки треба сказати: Сім синів було у мене, а всїх забрав менї Рамзес і вислав на погибель, бо коли треба вояків, то і ми тогди не злі; дитину наймолодшого, отсю дївчину, сонїчко моєї темної хати, убиває тепер єго донька. — Трох моїх хлопців післав король до примусової роботи коло тенату [2], що має сполучити Ніль з очеретовим морем, і там дав їм згинути від спраги, трох убили Етіопійцї, а послїдного, зїницю мого ока, пожерли тепер мабуть гієни десь в північнім краю.

При сих словах, стара, у котрої на колїнах спочивала головка недужої, стала голосно заводити, а другі жінки почали й собі за нею.

Недужа кинулась як би перепуджена і отворила очи.

— За ким ви так голосите? — спитала она тихо.

— За твоїм бідним татом — сказала стара.

Тогди дївчина усьміхнула ся мов дитина, котра видить, що єї хотять мило задурити, і спитала: А мій тато ще не був у вас? Таже він єсть тут в Тебах і видїв мене, тай поцїлував мене і сказав, що принїс добичу та що вам від тепер буде добре. Ту золоту обручку, яку менї дарував, завязала я в мою одежину, коли віз на мене наїхав. Я ще завязувала ґуз, коли менї в очах потемнїло і я вже більше нїчого не видїла і не чула. Розвяжіть, бабунечко, то буде ваша обручка. Я хотїла вам єї принести. Купите собі за ню зьвірята на жертву і вина для дїдуня та й масти на очи [3]) для себе і мастиксових галузок [4]), котрих вже давно собі не купували.

Парашіт аж не міг наслухати ся тих слів із уст своєї внучки. Підняв знову праву руку в гору до молитви, а Пентаур добачив, як він глянув на свою жінку і як горячі сльози стали старому капати на мозолисту руку. Відтак дїдусь як би злякав ся, бо погадав собі, чи то може недужа не говорить з горячки. Але ось і знайшов узлик на єї одежинцї.

Дрожачою рукою розвязав єго а золота обручка покотила ся на землю.

Бент-Анат підняла єї і подала парашітови та сказала:

— В щасливу годину прийшла я до тебе, бо твій син вернув назад, та й твоя внучка буде жити!

— Буде жити — повторив лїкар, котрий був нїмим сьвідком того, що стало ся.

— Не згине нам — замуркотїв парашіт і приступивши на колїнах до неї і глянувши благаючо на пю слезавими очами сказав:

— Прости менї, так, як я тобі прощаю, а коли побожне бажане не станесь проклятем на устах виклятого, то дай себе поблагословити.

— Дякую тобі — сказала на то Бент-Анат, до котрої старий підняв руки і поблагословив єї.

Она обернула ся відтак до лїкаря, приказала єму, щоби він печаливо доглядав недужої, пахилила ся до неї, поцїлувала єї в чоло, коло неї золотий параменник і дала знак Пентаурови, котрий разом з нею вийшов з хати.

Глава шеста.

Підчас коли то діяло ся, що ми повисше розповіли, мусїв королївский проводир і молода жінка поводатора Мени чекати на княгиню.

Сонце стояло в полудни, коли Бент-Анат зайшла до хати парашіта.

Голі вапнисті гори по обох боках долини і пісковата земля між ними сьвітили ся так ясно білою краскою, що аж очи болїли на них дивити. Анї за долоню не було нїгде тїни, а візконосцї чекаючих на приказ княгинї лишили лись були коло возів і носилок.

Якийсь час стояли они обоє мовчки побіч себе; відтак відозвала ся красна Неферт отворивши як би з утомленя свої мов мікдали очи:

— Як же довго бавить ся Бент-Анат у тих нечистих! Аж гину від спеки. Що нам робити?

— Ждати — відповів Паакер і відвернувшись від молодої женщини вилїз на якусь скалу з боку коло яру, розглянув ся звідтам борзо вправним оком і вернув назад до Неферти та сказав: Я знайшов затїнок. Онтам!

Жінка Мени подивила ся в ту сторону, куди він показав рукою і покивала головкою. Золоті летїтки в убраню на єї голові задзвонили при тім з тихенька і як би якийсь студений мороз пішов по єї тїлї, мимо того, що то було підчас найбільшої спеки в полудне.

— Сехет [5]) лютить ся на небі — сказав

[2]) Тенат — дословно „перекіп". То був перший „Суеский канал", котрий казав був копати король Сеті І., батько Рамзеса. Канал той ішов більше менше в тім самім напрямі, куди іде й теперішний канал виконаний після планів французкого інжинера Лесепса. Він надавав країнї Ґосен урожайности. З'ображене робіт коло того каналу знаходить ся й до нинї на північній стїнї сьвятинї в Карнаску.

[3]) Масть ту називали Єгиптияни „местем" і звичай уживаня єї занесли до Єгипту люди з Азиї. Римляни звали єї stibium і уживали до чорненя бров. Був то мінерал, звістний під назвою „антимону".

[4]) Задля приятного смаку тих галузок жують їх ще й нинї Єгиптияни. Стародавні Єгиптияни уживали всїлякого рода пігулок, щоби ними надавати собі приятний запах з уст. Рецепти, після котрих роблено ті пігулки, знаходять ся в папірусї Еберса.

[5]) Богиня з головою львицї або кітки, донька бога Ра, що представляла убійчу спеку сонця В житю людий представляла она дику пристрасть

Гр. Ґ. в Л.: Такої лябораториї нема анї при маґістратї анї у Миколяша. Всілякого рода хемічними розбірками займає ся у Львові судовий хемік п. Валерий Влодзімірский улиця Ягайлоньска. Треба лиш з ним переписати ся і післати дотичний предмет та докладно сказати, за чим має слїдити. Платня за то не велика; може 4 до 6 К., але все-таки буде зависїти від того, чи розбірка хемічна буде лекша чи труднїйша. Як би розходило ся о якусь недугу, то й ординуючий лікар може то зробити, коли схоче. Користаючи з нагоди подаємо Вам до відомости, що присланої дописи годі було умістити вже зі взгляду на сам предмет, котрий ще далекий від здійстненя, а відтак і зі взгляду на самого інтересованого, котрому годі було нїби в той спосіб робити якусь, так сказати би, рекляму. — **Зах. Г. в Г.:** Стемпель 1 К.; але щоби Вас не збаламутити і не виставити на видатки та непотрібні клопоти, то ще й поінформуємо ся докладнїйше та дамо знати. Доси ми не могли того зробити з браку часу. — **Читатель:** Скло само собою не єсть отрусю і не можна ним отроїти ся. Могло би лиш тогди пошкодити, як би більшими, остримы кусниками дістало ся до середини тіла, бо тогди могло би покалїчити внутрішні стїни, чи то стїни їжниці (проводу, котрим переходить страва до жолудка), чи стїни жолудка або кишок. Коли же було потовчене на дрібний порошок, то не повинно би пошкодити, та здаєсь і не пошкодило Вам, хоч Ви єго випили. — 2) Видїл краєвий розписує завсїгди конкурс, коли має ся відбути курс для писарів громадских, а ґазети то повтаряють. Та й „Народ. Часопись" подає за кождий раз в новинках, коли той конкурс розписаний, отже треба там шукати. Писарі громадскі мають старати ся самі о посади, так як і доси, у властий громадских, а ті їх приймають і затверджують. Очевидно, що першеньство мають ті, котрі укінчили курс писарский. — 3) Допильнувати в громадї, щоби хтось не фальшував ваг і мір, належить до місцевої власти поліцийної, маґістрату або уряду громадского, і ті власти суть обовязані робити від часу до часу ревізию ваг і мір. Коли би Вас хтось хотїв ошукати на вазї або мірі, то маєте повне право запізвати єго за то до уряду громадского. В иншім случаю, на примір як би Ви то видїли, що хтось ошукує, можете зробити донос до уряду громадского, але тогди треба зараз до очий сказати такому обманчикови, що зробите донос і мати сьвідків на єго обманьство, щоби Ваш донос не виходив на просту денунцияцию, на котру нїякий честний чоловік не повинен пускати ся хоч би навіть і в переконаню, що робить то з почутя справедливости. Злодія можна лиш тогди назвати сьміло злодієм і віддати в руки власти, коли єго зловлять на вчинку.— 4) Коли хтось має право продавати напитки лиш в замкнених посудинах, отже н. пр. лиш в закоркованих фляшках, тому не вільно продавати на порциї. Але щоби Вам відповісти на Ваше питане, треба би знати докладно відносини у Вас, а тих ми не знаємо. — **С. Т.:** 1) Ми знаємо, що з бураків робить ся лиш борщ а з цукрових ще й цукор, але про атрамент з бураків не знаємо нїчого, хиба лиш тілько, що часом дїти роблять собі з них червоний атрамент. — 2) Після нашої думки роблене крохмалю звичайним, простим способом не оплатилось би, бо єго виробляють тепер фабрично такою масою, що він дешевий і шкода заходу. Але з другої сторони чули ми від наших міщан, таки тих самих, що роблять крохмаль (н. пр. в Дрогобичи) що то їм оплачує ся; они крохмаль продають, а вижинками годують свинї на продаж, отже може бути, що десь і оплатилось би єго робити; треба би лиш, щоби був відбит на него. Того вже не пригадуємо собі, як ми свого часу писали про роблене крохмалю простим способом; о скілько можемо собі пригадати то ми подавали той спосіб, після якого роблять в Дрогобичи, а котрий нам подав той, що єго робив. Впрочім знаємо, як єго давними часами роблено у нас дома. Авжеж, що треба заждати аж підсяде ся і звивати з него воду, опісля знову виполїкувати та зливати і т. д. Таже так само роблять і т. зв. бараболяну муку, що також не єсть нїчим иншим як лиш крохмалем з бараболь.

Паакер. — Іди в затінок, хоч він маленький. В такій порі вже неодин набавив ся хороби.

— Я то знаю — сказала Неферт і закрила собі карк руками. Відтак пустилась до двох камінних плит, що були оперті одна об другу як би хатка з карт, а помежи котрими було то місце, що їй показав Паакер, заслонене лиш на кілька стіп від сонця.

Паакер пішов наперед, прикотив якийсь гранчастий камінь під той камінний дашок, забив кілька скорпіонів, що тут були залізли, застелив камінь своєю власною хусткою з голови і сказав: Тут буде тобі добре!

Неферт сїла собі на камени і споглядала на могара, котрий перед нею мовчки і поволи ходив то сюди то туди. Того безустанного походжуваня єї супровідника не могли наконець видержати єї вражливі і роздразнені нерви і она підняла головку, котру перед тим підперла була рукою, та відозвала ся: Зроби менї ласку та не ходи!

Могар послухав зараз і обернувшись задом дивив ся в сторону як парашітова хата.

По якімсь часї відозвала ся Неферт:

— Скажи менї щось.

Тогди обернув ся до неї могар своїм широким лицем і она аж перепудила ся, коли побачила той дикий жар, якими засьвітили ся єго очи коли він глянув на неї.

Неферт спустила очи в долину, а проводир королївский сказав: Волю мовчати — і став знову походжати, аж жінка Мени знову єго закликала і сказала:

— Я знаю, що ти на мене гнїваєш ся; але я була ще дитиною, коли мене з тобою заручили. Та я тебе таки навиділа, а як мене моя мама, коли ми разом бавили ся, називала твоєю жінкою, то я таки дійстно тїшила ся і гадала собі, як то буде красно, коли я буду могла сказати, що той дім, котрий ти преці лиш для мене казав так красно побудувати, коли твій батько був помер, що тоті расові конї у ваших стайнях і всї ваші невільники та невільниці, словом, що то все моє.

Паакер засьміяв ся; але той сьміх був такий вимушений, такий глумливий, що аж уколов Неферт в само серце і она з тиха як би просила ся, щоби єї не мучив, говорила дальше:

— Кажуть, що ти гнїваєш ся на нас; а тепер ти так зрозумів мої слова, як би менї забагало ся твоєї богатої спадщини; таже я тобі вже сказала, що я тебе навиділа! Хиба ти вже забув, як я разом з тобою плакала, коли ти менї розповідав про тих недобрих хлопцїв в школї і про строгість твого тата? Відтак вуйко помер —; ти вибрав ся до Азиї —

— А ти — перебив їй могар докірливо — розірвала заручини і стала женою поводатора Мени. Я то все знаю; до чого тота бесїда!

— Бо менї то прикро, що ти на мене гнїваєш ся, а твоя добра мати обминає нашу хату. Коби ти знав, як то буває, коли когось возьме ся любов, і чоловік не може вже собі й подумати, що він може сам бути, а лиш все при кімсь та все горнув би ся до когось другого; коли в нас серце так бє ся, що аж зі сну нас будить і ми навіть у снї не видимо нїчого иншого лиш того одного.

— А хибаж я того не знав!? — відозвав ся Паакер і з заложеними руками станув перед нею. — А я того не знав? Таже ти сама мене того навчила. Коли я собі на тебе погадав, то в моїх жилах грала не кров, але палючий огонь, а тепер ти влила в них отруї, і оттут в отсїй груди, в котрій твій образ так миленько яснїв, як образ Гатгори в найсьвятїйшім місци сьвятинї, виглядає тепер як в тім мори в сирийскім краю, що єго називають мертвим, в котрім все гине і вимирає, що хотїло би в нїм жити.

(Дальше буде).

любови і яко кітка або львиця, робила людем на тамтім сьвітї пекучі рани за їх провини. Єї дарами були пяний дур і розкіш.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

поси.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольного, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольного лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

поси.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольного, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольного, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ївіда Ренї* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї тї образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского,** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).